

men Tusinder af Vogne, som nu staa ubrugte, vil da blive bevaret, og til Gengæld vil der ikke blive indført nær saa mange nye Vogne, som ellers vilde være Tilfældet. Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det nærværende Lovforslag til hurtig og omtrent uforandret Vedtagelse.

Finansministeren (N. Neergaard):

Jeg har det Indtryk af de ærede Ordføreres og det ærede Medlem Hr. Ulrichs Udtalelser, at der vil være et Flertal i dette høje Ting for at vedtage det foreliggende Forslag maaske med enkelte Ændringer, og herfor takker jeg naturligvis.

Til det ærede Medlem Hr. Hedelund, der førte Ordet for Venstre, vil jeg sige, at hans Opfattelse af Bestemmelsen om Droskeafgiften var fuldstændig rigtig.

Til det ærede Medlem Hr. Knud Hansen skal jeg sige, at det er jo ganske rigtigt, at jeg ved Forelæggelsen af denne Lov i 1924 udtalte, at det var en Luksusbeskatning og ikke en Vejslidsbeskatning. Det er fuldkommen rigtigt. Loven fremkom jo som et Led i en Kæde af Forslag, der alle tilsigtede dels at tilvejebringe en mere udviklet Luksusbeskatning her i Landet til Erstatning for de meget betydelige Statsindtægter, der var gaaet tabt ved det mægtigt synkende Udbytte af Formue- og Indkomstskatten, og dels at tage et valutamæssigt Hensyn, idet man saa vidt muligt vilde indskrænke Luksusforbruget og dermed den forcerede Seddeludstedelse. Det ærede Medlem Hr. Knud Hansen vil imidlertid lige saa lidt som andre forstandige Medlemmer i denne Sal benægte, at Tiderne kan forandre sig, at Forholdene kan blive andre, end de var en Gang.

Nu er der Brug for denne Automobilafgift netop som Vejslidskat. Som den ærede sidste Taler, det ærede Medlem Hr. Ulrich, udtalte, har det jo vist sig, at der mangler netop disse Millioner til at erstatte Kommunerne deres Automobilvejslid, og naar baade mit Parti og jeg og ogsaa andre her i Salen allerede fra tidligere Tid har været enige om, at denne Afgift skulde tilfalde Kommunerne, saaledes som Forholdene nu har forandret sig under de Kriseforhold, vi er kommet ind i, hvor den kommunale Beskatning, ganske særlig den kommunale Ejendomsbeskatning, hviler med en saa næsten utaalelig Tynge paa Kommunerne, som den gør, maa vi se bort fra det i og for sig særdeles ønskelige i aarlig at kunne anvende et stort Beløb til ekstraordinær

Afbetaling paa Statsgælden, saaledes som Lovforslaget oprindeligt gik ud paa, og anvende Provenuet af denne Lov til en Støtteforanstaltning under Krisen, og den vil da paa den naturligste Maade kunne anvendes her, hvor der netop savnes lignende Beløb, som her er Tale om, for at erstatte Kommunerne Vejsliddet. Som bekendt er netop de store Vejudgifter en af de væsentligste Faktorer til, at Ejendomsbeskatningen i Kommunerne er gaaet saa uhyre op, som den er. Det er paa Grund af Tidernes Forandring og de skiftende Krav, at man til forskellige Tider maa se noget forskelligt paa, hvad der er den rette Anvendelse af et saadant Skatteudbytte.

Det ærede Medlem var meget misfornøjet med Grundlaget for Fordelingen. Saa vidt jeg forstod ham, var han ikke misfornøjet med, at Afgiften skulde gaa til Kommunerne, men derimod i høj Grad med Grundlaget, hvorefter det skulde fordeles til Kommunerne, og det ærede Medlem foretrak Fordelingen i Henhold til Loven af 1903. Nu har jeg i mange Aar betragtet denne Fordelingsmaade som overordentlig uheldig. Det lader sig slet ikke nægte, at vore Kommuner for en stor Del er kommet i de Vanskeligheder, hvori mange af dem er, ved at strække sig alt for langt med deres Udgifter. Jeg vil ikke bruge stærke dadlende Ord derom, men jeg tror i alt Fald, det kan siges, at de har strakt sig meget for langt i forskellige Udgifter, hvorover de er Herre — jeg ved godt, at største Delen af Kommunernes Udgifter er de ikke Herre over, men ogsaa paa Omraader, hvor de er Herre, har de strakt sig for vidt; og der er det min Mening — og jeg forstod, at det ærede Medlem Hr. Korsgaard saa paa samme Maade paa det —, at det af det ærede Medlem Hr. Knud Hansen foretrukne Fordelingsgrundlag er i nogen Maade blevet en Opmuntring til de Kommuner, som har strakt sig videst paa disse Omraader, hvor de har fri Bevægelighed. Derfor maa jeg meget foretrække, at vi foretager Fordelingen efter dette fastere Grundlag, hvorved jeg er sikker paa, at Støtten vil komme til at virke mest økonomisk. Thi Meningen med denne Støtte er jo ikke at sige til Kommunerne: Hvis I anvender dygtig meget til sociale og andre Formaal, faar I ogsaa dygtig meget af Staten. Meningen er netop at borttage en Del af de Byrder, Kommunerne nødvendigt skal bære; man vil finansielt borttage dem for at sætte